

Au dit!

Op een stralende oktoberdag is het dan zover, wijkteam Loosduinen gaat onder de scan. Nog nooit waren alle collega's op tijd, er was altijd wel een lekke band, een verlate bus of een snotterige baby, maar vandaag niets van dat al. De twee auditoren, van verre gekomen als de wijzen uit het Oosten, schuiven ook al vroeg aan. Kop koffie erbij, tl-verlichting uit, digibord aan, start de briefing!

De ene na de andere patiënt in crisis schuift voorbij. Opname in een algemeen ziekenhuis of de bajes, crisis thuis of op de detox, iedereen wordt besproken. 'Is dit een speciale methodiek?' vragen de auditoren streng. Ja, ja, dit heet 'Aandacht op maat!', roepen we in koor. Dan de nieuwe gevallen, niet FACT-waardig maar toch even benoemen. 'Hoe heet dit?' roept het tweetal bits. 'Tussendoor op maat!' komt spontaan in ons op. De tijd is al op maar er staan nog drie nieuwe aanmeldingen op de rol. 'Kan het een beetje snel?' vraagt het duo al danig geïrriteerd. Ja hoor, dit doen we 3 weken achter elkaar, het heet 'Kennismaken op maat!' zeggen we maar snel.

Meteen daarna verlaat de commissie de grote vergaderruimte om ons, steeds per tweetal, verder te ondervragen in een benauwde, slecht geventileerde separeerruimte. De meeste kruisverhoren duren een uur, maar er is ook uitloop mogelijk naar bijna twee uur.

Terwijl de andere teamleden bibberend op kantoor wachten tot hun twee gemartelde collega's bezweet en betraand een pauze wordt toegestaan en zich weer even aan de buitenwereld vertonen worden de huisbezoeken voorbereid. De door ons ingehuurde acteurs slepen ons er gelukkig doorheen, wat zijn ze weer goed vandaag! Niet van echte patiënten te onderscheiden! En wat slim van ons dat we hun al vooraf én met een flinke fooi betaald hebben, nu geven ze alleen maar de door ons ingefluisterde sociaal wenselijke en psychiatrisch correcte antwoorden.

Hoewel we onze onderlinge conflicten nauwelijks kunnen onderdrukken lukt het ons vandaag om elkaar alleen digitaal uit te schelden. Wat een uitkomst toch dat we allemaal op Facebook zitten, kunnen app-en, sms-en, twitteren en sinds kort zelfs met elkaar kunnen beeldbellen. Het duo auditoren kan tevreden zijn over onze innovatieve vaardigheden! Voordat alle ruzies te zichtbaar worden heeft één collega, die wel wijselijk al lang naar huis is gegaan, twee zelf gebakken cakes achter gelaten. Na twee of drie stukken ervan gegeten te hebben voelen we ons allemaal een stuk rustiger worden. Pas later zullen we ontdekken dat er behalve cocos en suiker ook hasj en gemalen Oxazepam is meegebakken. Heel Loosduinen bakt (er niks van)!

Eindelijk is het vijf uur en gaan we over naar de grote finale. Hoewel de inquisiteurs nog niets mogen zeggen roemen ze toch direct ons warme team waarbij het nu al zo veilig en nu vertrouwd toeven is. Binnen 8 weken krijgen we definitieve uitslag, hetgeen de enige collega van ons team die kan rekenen doet verzuchten: 'Nou, dan hebben we met Kerstmis tenminste zekerheid!' In een roes stappen we op onze fiets en rijden slingerend, maar zachtjes neuriënd, naar huis. Een audit laten afnemen? Kon dat maar elke week!

Willem Kasteleyn
Loosduinen, 13-10-2015